II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/486

av den 21 januari 2022

om ändring av bilagorna I och III till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller beräkningsmodellerna för utgifter för offentlig intervention

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ([1]), särskilt artikel 20.2 och 20.3, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 ([2]) fastställs närmare bestämmelser för utgifter för offentlig intervention inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ). Bestämmelserna i den förordningen måste ändras mot bakgrund av att offentlig intervention endast används i enstaka fall.

(2) I del I i bilaga I till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 fastställs de räntesatser som gäller vid finansiering av utgifter för offentlig intervention genom EGFJ.

(3) För fastställandet av dessa räntesatser ska medlemsstaterna informera kommissionen om den genomsnittliga räntesats som de faktiskt har tillämpat under en referensperiod. För medlemsstater som inte hade några räntekostnader, eftersom de inte hade några jordbruksprodukter i offentlig lagring, ska kommissionen fastställa referensräntesatsen på grundval av genomsnittliga referensräntesatser. För medlemsstater som ingår i euroområdet är referensräntesatsen Euribor (*Euro Interbank Offered Rate*). För medlemsstater som har en annan valuta än euron är referensräntesatsen IBOR (*Interbank Offered Rate*).

(4) Eftersom antalet transaktioner som ligger till grund för Euribor minskar, bör den korta euroräntan (€STR) användas som reservränta i de fall där Euribor inte är tillgänglig. För medlemsstater som har en annan valuta än euron bör det också finnas möjlighet att använda den reservräntesats som ersätter den nationella IBOR.

(5) Enligt bestämmelserna i del I i bilaga I till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 ska kommissionen, för varje räkenskapsår, anta en genomförandeförordning för att fastställa räntesatsen, även om räntesatsen inte har ändrats och även om det inte finns några produkter i offentlig lagring. Med hänsyn till förenkling och resurseffektivitet bör det föreskrivas att kommissionens genomförandeförordning om fastställande av räntesatsen gäller tills den upphävs. Kommissionen bör därmed endast uppdatera räntesatsen om en intervention genom offentlig lagring sker eller om ett interventionsuppköp förväntas ske.

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention (EUT L 255, 28.8.2014, s. 1).

(6) I del I punkt 4 i bilaga III till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 fastställs bestämmelserna för fastställande av gällande schablonbelopp för unionen om en viss produkt finns i offentliga lager i färre än fyra medlemsstater. Det kan dock hända att en viss produkt finns i offentliga lager i fler än fyra medlemsstater men att färre än fyra medlemsstater anmäler de faktiska kostnader som noterats. För att undvika rättsosäkerhet vid fastställandet av de gällande schablonbeloppen bör en bestämmelse läggas till för de fall där färre än fyra medlemsstater anmäler de faktiska kostnader som noterats.

(7) I del II punkt 3 i bilaga III till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 föreskrivs att kommissionen får behålla de schablonbelopp som tidigare fastställts för en produkt om det inte har skett någon offentlig lagring eller om det inte kommer att ske någon offentlig lagring under det innevarande räkenskapsåret. Med hänsyn till förenkling och resurseffektivitet bör schablonbeloppen inte rutinmässigt fastställas varje år. Istället bör kommissionens genomförandebeslut om fastställande av dessa schablonbelopp fortsätta att gälla till dess att det upphävs.

(8) Bilagorna I och III till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och III till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Del I i bilaga I ska ändras på följande sätt:

   a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

   ”1. För beräkningen av de finansieringskostnader som EGFJ ska stå för i samband med de medel som medlemsstaterna avsätter för uppköp av produkter ska kommissionen i enlighet med artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 fastställa en räntesats som är enhetlig för hela unionen. Den enhetliga räntesatsen ska motsvara genomsnittet av tremånaders och tolvmånaders Euribor under den referensperiod på sex månader som ska fastställas av kommissionen med en viktning av dessa med en tredjedel respektive två tredjedelar. Om Euribor inte är tillgänglig ska den genomsnittliga korta euroräntan (€STR) under den berörda referensperioden på sex månader användas.”

   b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

      i) Första stycket ska ersättas med följande:

      ”För fastställandet av den räntesats som ska gälla ska medlemsstaterna, på kommissionens begäran, informera kommissionen om den genomsnittliga räntesats som de faktiskt har tillämpat under referensperioden enligt punkt 1 före utgången av den tidsfrist som anges i begäran. För att överlämna informationen i fråga ska medlemsstaterna använda det formulär som kommissionen ställer till medlemsstaternas förfogande.”

      ii) I tredje stycket ska leden a och b ersättas med följande:

      ”a) För medlemsstaterna i euroområdet: tremånaders Euribor eller, om Euribor inte är tillgänglig, den korta euroräntan (€STR).

      b) För medlemsstater som har en annan valuta än euron: den tremånaders IBOR som är tillämplig i varje enskild medlemsstat eller, om IBOR inte är tillgänglig i den berörda medlemsstaten, den räntesats som ersätter IBOR.”

   c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

   ”De räntesatser som fastställs genom den genomförandeförordning som kommissionen antar på grundval av artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska avrundas till en decimal.”

   d) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

   ”4. Den kommissionens genomförandeförordning om fastställande av räntesatsen som avses i punkt 3 andra stycket ska fortsätta att gälla tills den upphävs genom en ny kommissionens genomförandeförordning om fastställande av en ny räntesats.”

2. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) I del I ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Om en viss produkt finns i offentliga lager i färre än fyra medlemsstater eller om färre än fyra medlemsstater anmäler kostnader för en materiell transaktion avseende en produkt som anges i bilaga II, ska schablonbeloppen för den produkten fastställas på grundval av de faktiska kostnader som noterats i de berörda medlemsstaterna. Det slutliga schablonbeloppet för produkten får emellertid inte avvika med mer än 2 % från det belopp som har fastställts tidigare."

b) I del II ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om det inte har skett någon offentlig lagring under det berörda räkenskapsåret ska kommissionens genomförandebeslut om fastställande av schablonbeloppen fortsätta att gälla tills det upphävs genom ett nytt kommissionens genomförandebeslut om fastställande av nya schablonbelopp."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 januari 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande